

сам бард српске књижевности, Душко Трифуновић, већ довољно говори о њиховом квалитету. Пјесме попут *Има нека тајна веза*, *Сањао сам ноћас да те немам* и *Све ће то, о, мила моја, покрити рузмарин, сњегови и шаш* оставиле су неизбрисив траг у рок сцени бивше Југе... И садашње, наравно...

Различито њима, али у сваком сегменту, пјевала је загребачка „Азра“, предвођена „пророком“ Џонијем Штулићем. Били су и остали идоли многих. Неки чак тврде да историја рокенрола на нашим просторима почиње појавом „Азре“, што је далеко од истине. Рок код нас почиње појавом „Индекса“, давно некада... Сублимација балканског проклетства и стални немири описани су у, можда њиховој најбољој пјесми *Балкан*, која је постала својеврсни хит тадашњих, а богамима, и садашњих генерација... Милина једна... Рок који је „Азра“ прашила био је дубок, надахнут и надсве искрен... Такав је остао и до дана данашњег...

А, нико није пјевао са толико пркоса и искреног поноса као Бора Ђорђевић... И никог публика управо због тога, није обожавала толико колико њега... Постао је и остао заштитни знак српског рокенрола... Установа за себе... Сазвјежђе на небу званом „Рокенрол — Проткан — Дубином“... Несуђени министар за културу... Наш највећи пророк у овом времену... Ко није слушао

Анђела нека овај текст не чита даље, узалудно је...

Замјерају му на једноставности... Ја му замјерам на томе што се није појавио прије сто година, како би тај човек сада био схваћен... Пјевао је са толико пркоса и, понекад, бијеса да је то било запрепашћујуће... Одмах, на почетку каријере, поставио је високе стандарде које нико, још увијек, није срушио... Направио је албум „Кост у грлу“ и на њему хитове — *Рокенрол за кућни савет*, *Егоиста* и *Остани ђубре до краја* и тим пјесмама срушио дотадашњу мисао о року... Објавио, потом, „Покварену машту и прљаве страсти“ и „Мртву природу“... Са хитовима *Немој срећо, немој данас*, *Врло, врло задовољан тип*, *Остаћу слободан*, *Два динара друже*, *Волим, волим, волим жене*, *Превара*, *Пекар, лекар, апотекар*, *На западу ништа ново*... Добро му је ишло... Ређао је хитове... Био неприкосновен... А онда је дошао албум „Истина“, који је како Чорба каже, најлошији у читавиј његовој каријери... Али, тај албум је имао кеца у рукаву... Пјесму *Погледај дом свој анђеле*, која је проглашена за најбољу „Ју“ пјесму свих времена. Невјероватан опис свијета онаквог какав је он заиста данас, позив у помоћ, зазивање арханђела Михајла да мачем покоси сатану још увијек је непревазиђена симболичка слика у нашој музици... А и у писању... Ријетки су они који су имали тако јаку визију какву је имао Бора Ђорђевић... Тражио је спас у пјесми и ту га је и нашао... Рекао нам је све оно што

треба да знамо, прво *Анђелом*, а касније и неким другим пјесмама... Наравно, о самом Анђелу би се могла урадити докторска дисертација, а о осталом стваралаштву да не причамо... Али за то, нема ни времена, ни простора...

Е, сада долазимо до суштине... Ко је од вас, бајних рокера, икада размишљао о значењу пјесме *Погледај дом свој анђеле*? Ријетки... Готово да их и нема... Ко је од вас, бајних рокера, сазнао да је онај анђео у ствари арханђел Михајло са мачем? Нико... Е, онда се немојте јављати да сте рокери... Када нисте... И док неке ствари не откријете, не можете ни бити... Имате свој свијет који се своди на јасну дефиницију — рок је другачији од осталог свијета, па ћете га и ви слушати, не бисте ли били другачији... Ето, видите, немате појма... Узмите, мислите ли другачије, поменути нумеру и растумачите је до краја... Или *Тајну везу*... Или *Балкан*...

Е, сад, немојте спалити само гитару... На ватру бацајте и оне силне рок мајице, дуге косе, безвезне филозофске расправе о постојању Бога, литре алкохола које сте попили... Будите оно што јесте... Или немојте??? У томе је, ваљда, трик!?

Г. Д.

